

Mediji i informiranje

Opći sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 79/21
U Luxembourggu 12. svibnja 2021.

Presuda u predmetima T-816/17
Luksemburg/Komisija i T-318/18 Amazon EU Sàrl i Amazon.com,
Inc./Komisija

Nije bilo selektivne prednosti u korist luksemburškog društva kćeri grupe Amazon: Opći sud poništio Komisijinu odluku kojom je potpora proglašena nespojivom s unutarnjim tržištem

Opći sud smatra da Komisija nije dovoljno pravno dokazala da je došlo do neopravdanog smanjenja poreznog opterećenja europskog društva kćeri grupe Amazon

Od 2006. grupa Amazon vodila je svoje poslovne djelatnosti u Europi preko dvaju društava sa sjedištem u Luksemburgu, tj., s jedne strane, društva Amazon Europe Holding Technologies SCS (u daljnjem tekstu: LuxSCS), luksemburškog jednostavnog komanditnog društva čiji su članovi bili američki subjekti grupe Amazon i, s druge strane, društva Amazon EU Sàrl (u daljnjem tekstu: LuxOpCo), društva kćeri u punom vlasništvu LuxSCS-a.

Od 2006. do 2014. LuxSCS bio je društvo vlasnik nematerijalne imovine potrebne za djelatnosti grupe Amazon u Europi. U tu je svrhu sklopio različite sporazume s američkim subjektima grupe Amazon, tj. sporazume o licenciranju i ustupu postojećih prava intelektualnog vlasništva s društvom Amazon Technologies, Inc. (ATI) (u daljnjem tekstu: sporazumi o ulasku) i sporazum o podjeli troškova u vezi s programom razvoja te nematerijalne imovine (u daljnjem tekstu: Sporazum o podjeli troškova) s društvom ATI i jednim drugim subjektom, društvom A.9.com, Inc. Tim je sporazumima LuxSCS stekao pravo iskorištavanja određenih prava intelektualnog vlasništva uglavnom u vezi s tehnologijom, podacima o klijentima i žigovima kao i pravo davanja nematerijalne imovine u podlicenciju. Na temelju toga LuxSCS sklopio je Sporazum o licenciranju s LuxOpCo-om kao glavnim operaterom poslovnih djelatnosti grupe Amazon u Europi. U skladu s tim sporazumom LuxOpCo obvezao se plaćati naknadu LuxSCS-u u zamjenu za iskorištavanje nematerijalne imovine.

Luksemburška porezna tijela 6. studenoga 2003. izdala su grupi Amazon, na njezin zahtjev, obvezujuće porezno mišljenje (*tax ruling*, u daljnjem tekstu: porezno rješenje). Tim se zahtjevom nastojala dobiti potvrda tretmana LuxOpCo-a i LuxSCS-a u pogledu luksemburškog poreza na dobit društava. Konkretno, što se tiče utvrđivanja oporezivog godišnjeg prihoda LuxOpCo-a, grupa Amazon predložila je da se iznos naknade „po tržišnim uvjetima” koju je LuxOpCo dugovao LuxSCS-u izračuna prema metodi transakcijske neto marže (u daljnjem tekstu: MTNM), s LuxOpCo-om kao „ispitanom strankom”.

Poreznim rješenjem potvrdilo se, s jedne strane, da LuxSCS nije porezni obveznik luksemburškog poreza na dobit društava zbog svojeg oblika društva i odobrila se, s druge strane, metoda izračuna iznosa godišnje naknade koju je LuxOpCo dugovao LuxSCS-u na temelju Sporazuma o licenciranju.

Europska komisija smatrala je 2017. da, s obzirom na to da se njime potvrdilo to da je metoda izračuna iznosa naknade koju je LuxOpCo dugovao LuxSCS-u „po tržišnim uvjetima”, to porezno rješenje kao i njegova godišnja provedba od 2006. do 2014. čine državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a, u ovom slučaju potporu funkcioniranju koja je nespojiva s unutarnjim tržištem¹.

¹ Odluka Komisije (EU) 2018/859 od 4. listopada 2017. o državnoj potpori SA.38944 (2014/C, ex 2014/NN) koju je proveo Luksemburg za društvo Amazon (SL 2018., L 153, str. 1.)

Konkretno, Komisija je zaključila da postoji prednost za LuxOpCo ocjenjujući u biti da je naknada LuxOpCo-a LuxSCS-u na temelju metode izračuna odobrene u spornom poreznom rješenju tijekom razmatranog razdoblja bila previsoka pa su naknada LuxOpCo-a i, prema tome, njegova osnovica bile umjetno smanjene. U tom smislu Komisijina odluka temeljila se na jednom glavnom zaključku i trima podrednim zaključcima. Konkretno, glavni zaključak temeljio se na pogrešci u odabiru „ispitane stranke” radi primjene MTNM-a. Tri podredna zaključka temeljila su se na pogrešci u odabiru MTNM-a kao takvoga, pogrešci u odabiru pokazatelja razine dobiti kao relevantnog parametra za primjenu MTNM-a i pogrešci zbog primjene mehanizma gornje granice u okviru MTNM-a. Zaključivši na kraju da je porezno rješenje Luksemburg proveo a da ga nije prethodno priopćio, Komisija je naredila da LuxOpCo izvrši povrat te nezakonite potpore koja je nespojiva s unutarnjim tržištem.

Luksemburg i grupa Amazon podnijeli su svoje tužbe za poništenje tog rješenja. U njima su doveli u pitanje svaki od zaključaka na kojima se temeljilo Komisijino rasuđivanje o postojanju prednosti.

U današnjoj presudi Opći sud Europske unije u biti je prihvatio tužbene razloge i argumente tužiteljâ kojima se osporavaju glavni zaključak i podredni zaključci o prednosti te posljedično poništio sporno rješenje u cijelosti.

Oslonivši se na već razvijena načela o primjeni kriterijâ za pojam „državna potpora” u kontekstu obvezujućih poreznih rješenja, Opći sud pružio je važna pojašnjenja o dosegu Komisijina tereta dokazivanja prilikom dokazivanja postojanja prednosti kad se razina oporezive dobiti društva koje je dio grupe određuje odabirom metode izračuna transfernih cijena.

Ocjena Općeg suda

Opći sud najprije je podsjetio na ustaljenu sudsku praksu prema kojoj se prilikom ispitivanja poreznih mjera s obzirom na pravila Unije u području državnih potpora sâmo postojanje prednosti može utvrditi samo u odnosu na „uobičajeno” oporezivanje tako da, kako bi se utvrdilo postoji li porezna prednost, valja usporediti položaj korisnika nastao primjenom predmetne mjere s onim bez predmetne mjere i uz primjenu uobičajenih pravila o oporezivanju.

U tom smislu Opći sud je naveo da se u slučaju društva koje je dio grupe cijene transakcija unutar grupe ne određuju po tržišnim uvjetima. Međutim, kad su integrirana i samostalna poduzeća porezni obveznici poreza na dobit pod istim uvjetima na temelju nacionalnog prava, može se smatrati da se tim pravom želi oporezivati dobit koju je ostvarilo takvo integrirano poduzeće **kao da je rezultat transakcija po tržišnim cijenama**. U tim uvjetima, kad ispituje poreznu mjeru dodijeljenu takvom integriranom poduzeću, Komisija može porezno opterećenje takvog integriranog poduzeća koje je nastalo primjenom navedene porezne mjere usporediti s poreznim opterećenjem koje bi nastalo primjenom pravila o uobičajenom oporezivanju nacionalnog prava poduzeća koje se nalazi u sličnoj činjeničnoj situaciji i koje svoje djelatnosti obavlja u tržišnim uvjetima.

Nadalje, Opći sud ističe da, u okviru ispitivanja metode izračuna oporezive dobiti integriranog poduzeća koja je odobrena obvezujućim poreznim mišljenjem, Komisija može utvrditi postojanje prednosti samo **pod uvjetom da dokaže** da eventualne metodološke pogreške koje, prema njezinu mišljenju, utječu na izračun transfernih cijena nisu omogućile utvrđivanje pouzdane približne vrijednosti rezultata po tržišnim uvjetima, nego su, naprotiv, **smanjile oporezivu dobit dotičnog poduzeća u odnosu na porezno opterećenje koje proizlazi iz uobičajenih pravila o oporezivanju**.

S obzirom na ta načela Opći sud ispitao je osnovanost Komisijine analize u prilog njezinu utvrđenju da je primjenom metode određivanja transfernih cijena kojom nije dobiven rezultat po tržišnim uvjetima sporno porezno rješenje dalo prednost LuxOpCo-u.

U okviru toga Opći sud presudio je, s jedne strane, da se glavni zaključak o prednosti temelji na **analizi koja je pogrešna u nekoliko aspekata**. Tako je, kao prvo, u dijelu u kojem se Komisija oslonila na **vlastitu funkcionalnu analizu** LuxSCS-a kako bi u biti tvrdila da je, za razliku od

onoga što je uzeto u obzir prilikom donošenja spornog poreznog rješenja, to društvo bilo **samo pasivni vlasnik dotične nematerijalne imovine**, Opći sud tu analizu smatrao pogrešnom. Konkretno, prema mišljenju Općeg suda, Komisija nije na odgovarajući način uzela u obzir **funkcije koje je LuxSCS obavljao u svrhu iskorištavanja dotične nematerijalne imovine ni rizike koje je to društvo preuzelo u tom kontekstu**. Nije ni dokazala da je bilo **lakše pronaći poduzeća usporediva s LuxSCS-om nego poduzeća usporediva s LuxOpCo-om** kao ni činjenicu da bi uzimanje u obzir LuxSCS-a kao ispitanog subjekta omogućilo dobivanje pouzdanijih podataka za usporedbu. Posljedično, suprotno onomu što je tvrdila u pobijanoj odluci, Komisija prema mišljenju Općeg suda **nije dokazala da su luksemburška porezna tijela pogrešno uzela LuxOpCo kao „ispitanu stranku” radi utvrđivanja iznosa naknade**.

Kao drugo, Opći sud presudio je da, čak i pod pretpostavkom da je iznos naknade „po tržišnim uvjetima” trebalo izračunati uzimajući u obzir LuxSCS kao „ispitanu stranku” u okviru primjene MTNM-a, Komisija **nije uspjela dokazati postojanje prednosti** jer nije mogla ni osnovano tvrditi da se naknada LuxSCS-a mogla izračunati na temelju pukog prebacivanja troškova razvoja nematerijalne imovine koji su se snosili u vezi sa sporazumima o ulasku i Sporazumom o podjeli troškova **bez ikakva uzimanja u obzir kasnijeg povećanja vrijednosti te nematerijalne imovine**.

Kao treće, Opći sud presudio je da je također pogrešna Komisijina procjena naknade koju je LuxSCS mogao tražiti, s obzirom na načelo nepristrane transakcije, na ime funkcija u vezi s održavanjem svojeg vlasništva nad dotičnom nematerijalnom imovinom. Naime, suprotno onomu što proizlazi iz pobijane odluke, te funkcije **ne mogu se izjednačiti s pružanjem usluge „s niskom dodanom vrijednošću”** tako da Komisijina primjena naknade koja je najčešće zabilježena za pružanje usluga unutar grupe s niskom dodanom vrijednošću **nije prikladna** u ovom slučaju.

S obzirom na sva ta razmatranja, Opći sud zaključio je da Komisijini glavni argumenti **ne omogućuju dokazivanje** da je porezno opterećenje LuxOpCo-a bilo umjetno smanjeno zbog previsoke procjene naknade.

S druge strane, nakon ispitivanja triju podrednih zaključaka o prednosti Opći sud zaključio je da Komisija nije uspjela ni dokazati da su utvrđene metodološke pogreške **nužno dovele do preniske procjene** naknade koju bi LuxOpCo dobio u tržišnim uvjetima i, prema tome, do postojanja prednosti u obliku smanjenja njegova poreznog opterećenja. Konkretno, iako je Komisija mogla valjano smatrati da određene funkcije koje je obavljao LuxOpCo u vezi s nematerijalnom imovinom nisu bile samo puke funkcije „upravljanja”, ona ipak **nije dovoljno pravno opravdala metodološki odabir** koji je iz toga izvela. Nije ni dokazala zbog čega bi funkcije LuxOpCo-a, kako ih je utvrdila Komisija, nužno morale **dovesti do veće naknade LuxOpCo-a**. Također, ni što se tiče odabira najprikladnijeg pokazatelja razine dobiti ni što se tiče mehanizma gornje granice koji je odobren spornim poreznim rješenjem radi utvrđivanja oporezivog prihoda LuxOpCo-a, Komisija nije zadovoljila zahtjeve u pogledu dokazivanja, u dijelovima u kojima su pogrešni.

Zbog toga je Opći sud zaključio da nijedan od Komisijinih zaključaka u pobijanoj odluci **nije dovoljan za dokazivanje postojanja prednosti** u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, tako da je treba poništiti u cijelosti.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca i deset dana od njezina priopćenja može se podnijeti žalba Sudu ograničena na pravna pitanja.

NAPOMENA: Tužba za poništenje služi za poništenje akata institucija Unije koji su protivni pravu Unije. Pod određenim uvjetima države članice, europske institucije i pojedinci mogu podnijeti tužbu za poništenje Sudu ili Općem sudu. Ako je tužba osnovana, akt se poništava. Dotična institucija mora popuniti eventualnu pravnu prazninu nastalu poništenjem akta.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106